

Žal. úřad vycházel, jak z rozhodnutí jeho patrně, pokud jde o otázku, byl-li tu dán vylučující důvod podle posledního odstavce § 2 cit. novely, nepochybně z názoru opačného, tudíž nesprávného a slušelo proto rozhodnutí jeho v tomto směru zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 7561.

Občanství státní (Slovensko): * Podmínka § 1 zák. z 1. července 1926 č. 152 Sb. o udělení státního občanství čsl. (nepřetržitě bydlící v některé obci na Slov. a Podk. Rusi po 4 leta před 1. lednem 1910) je splněna jen tehdy, bydlila-li dotčená osoba v téže obci.

(Nález ze dne 17. listopadu 1928 č. 30.890.)

V ě c: Samuel Sz. v L. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l, měst. zvěrolékař v L., žádal podáním z 23. srpna 1926 o udělení čsl. státního občanství dle zák. z 1. července 1926 č. 152 Sb. s tím, že odůvodňuje svoji prosbu připojenými svědectvími. Mezi těmito přílohami jsou: 1. ověřený překlad svědectví představenstva obce S. v nynějším Rumunsku z 8. května 1924, dle kterého st-l, narozený v Aradu v r. 1874, měl v obci S. dom. právo do r. 1904 a tohoto roku z této obce se odstěhoval do obce Sp. v nynějším Čsl., 2. obecní svědectvo pobytu, vydané obecní radou města Sp. dne 14. září 1926, že se st-l, býv. místní zvěrolékař, od 1. září 1904 do konce července 1907 v obci té zdržoval a 3. obecné svědectvo, vydané obecním úřadem města L. 13. září 1926, dle kterého st-l bydlí od července 1907 stále a nepřetržitě v L.

Min. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo žádosti st-le za udělení čsl. stát. občanství podle úst. zák. z 1. července 1926 č. 152 Sb., ježto podle obsahu žádosti a dokladů k ní připojených nebydlil před 1. lednem 1910 v žádné obci Slov. nebo Podk. Rusi plná čtyři léta a nevztahují se tudíž k němu ustanovení uvedeného zákona.

Stížnost k nss-u vytýká rozhodnutí tomu nezákonnost, poněvadž úst. zákon č. 152/26 nečiní nárok na udělení čsl. stát. občanství závislým na tom, že bydlil žadatel ve čtyřletí před 1. lednem 1910 nepřetržitě v téže obci, nýbrž vztahuje se podmínka nepřetržitosti na Slov. a Podk. Rus. — — — —

Nss shledal stížnost bezdůvodnou:

• § 1 úst. zák. o udělení stát. občanství čsl. z 1. července 1926 č. 152 Sb. zní: »Státni občania býv. Uhorska, ktorí pred dňom 1. januára 1910 aspoň štyry roky nepretržite mali bydlisko v niektorej obci Slov. alebo Podk. Rusi a obec táto za túto dobu nečinila proti nim námietky podľa § 9 zák. čl. XXII/1886, majú nárok na udelenie čsl. štátneho občianstva, keď majú od uplynutia spomenutých štyroch rokov nepretržite do podanej žiadosti bydlisko na území náležiaci dnes Čsl. republike«

Zákon tu tedy rozeznává dobu před 1. lednem 1910 a po něm. Pro prvou dobu vyžaduje, aby měla dotčená osoba nepřetržité bydliště v některé obci Slov. nebo Podk. Rusi, pro druhou dobu, t. j. pro dobu po 1. lednu 1910, aby měla nepřetržité bydliště na území náležejícím dnes Čsl. republice. Z toho, že neužil zákonodárce, pokud jde o prvou dobu, slov »na území Slov. nebo Podk. Rusi«, podobně jako použil pro druhé období slov »na území náležejícím dnes Čsl. republice«, nýbrž, že vymezil bydliště ve čtyřletí před 1. lednem 1910 slovy »v některé obci Slov. nebo Podk. Rusi«, je patrné, že nestačí, bydlila-li dotčená osoba v onom čtyřletí na území Slov. nebo Podk. Rusi vůbec, tedy v několika obcích, nýbrž že je potřebí, aby byla v této době bydlila v téže obci Slov. nebo Podk. Rusi. To plyne však zcela nepochybně dále také ze slov »a obec táto za tuto dobu nečinila proti nim námietky«, poněvadž kdyby byl zákonodárce nemyslel na jedinou a touž obec, nebyl by zajištěn užil jednotného čísla »obec táto nečinila«, nýbrž plurálu »obce tyto . . . nečinily«. Konečně svědčí pro výklad, jenž je tuto uvedenému ustanovení dáván, také sám návrh zák. ze 24. března 1926, č. tisku 225, kdež se praví výslovně: »Prakticky znamená náš návrh toľko, že každý, kto na území Čsl. republiky býva aspoň od 1. januára 1906, teda viac ako 20 rokov, z tejto doby strávil pred 1. januárom 1910 aspoň 4 roky nepretržite v jednej a tej samej obce Slov. alebo Podk. Rusi«

Je tedy názor stížnosti nesprávný. — — — — —

Č. 7562.

Zaměstnanci veřejní. — Školství. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Výrok zsv-u v Praze, vyslovující ve smyslu ustanovení § 6 Pravidel o úsporných opatřeních v oboru zaměstnanectva zemských průmyslových a odborných škol, schválených usnesením zsv-u z 24. února 1926 č. 19.266/1926-X, nucené přeložení zaměstnance na dočasný odpočinek z důvodu, že místo jím zastávané se prokázalo nepotřebným, není rozhodnutím konečným ve smyslu § 5 zák. o ss.

(Nález ze dne 19. listopadu 1928 č. 25.912.)

Věc: Bohdan P. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o přeložení na dočasný odpočinek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako nepřipustná.

Důvody: K oznámení ředitelství zem. průmyslové školy v K., že st-l nemůže býti po zrušení školy řemeslnické na zbylé odborné škole chemické a mistrovské škole strojnické jako profesor kreslení dostatečně zaměstnán a že vyučuje ve školním roce 1925/26 pouze na odborné škole pokračovací po 7 měsíců 19 týdenních hodin, což přepočteno na celý rok činí 13·3 týdenních hodin vyučovacích, rozhodl zsv v Praze nař. výnosem, aby st-l se zřetelem k tomu, že místo st-lem zastávané prokázalo se nepotřebným, byl ve smyslu § 6 »Pravidel o úsporných opatřeních v oboru zaměstnanectva zem. průmyslových a odborných škol«, schvá-